
Hva bidrar til å fremme produksjon og formidling i scenekunstheltet? Gi eksempler.

- **faste rammer over lengre tid for erfarne scenekunstnere.**

At unge nyutdannede kunstner må basere seg på prosjekt til prosjekt har jeg forståelse for, men at erfarne scenekunstnere, også etter de har et langt kunstnerisk virke å vise til, må basere seg på prosjektstøtte bidrar til å hemme produksjon av fri scenekunst. Om erfarne scenekunstnere hadde bedre forutsigbarhet kunne man produsert mer for samme midler. Scenekunstnere bruker uforholdsmessig mye kapasitet på å vente svar/tilslag/avslag på søknader.

- **et faster fysisk sted for den frie scenekunsten.**

Black Box er en bra scene for det frie feltet, men det frie feltet er i dag stort og består av mye flere uttrykk en det som passer inn under Black box paraplyen. Vi trener flere Fringe-scener. Vega scene kan dekke noe av dette behovet. Men i tillegg til disse to arenaene trenger den frie kunsten en scene for scenekunst som henvender seg til det yngre publikum, barn og unge. En slik scene, kombinert med mer forutsigbare økonomiske rammer for kunstnerne ville kunne bidra til at den kunsten som allerede idag produseres ville kunne få et mye større marked. Vi trenger et fast sted/scenehus for det frie feltet. En fast visningsarena.

Har du eksempler på vellykkede prosjekter eller tiltak som har fremmet nye typer samarbeid og økt visning av scenekunst?

- **Støtteordninger som involverer regionteatre og DKS i fylkene**

Kandisia ble produsert med støtte fra spenn.no i samarbeid med Teater Innlandet, DKS i Oppland og Turneorganisasjonen for Hedmark. Dette var en svært gunstig ordning. Ikke bare var vi tildelt midler, vi fikk også en omfattende turne i Hedmark og Oppland.

Hvilke strukturelle utfordringer finnes i dag på scenekunstheltet? Hvilke tiltak må til for at disse utfordringene kan løses?

Statens kunstnerstipend

- Både arbeidsstipend og diversestipend er gode ordninge
- Dato for tildeling av arbeidsstipend må fremskyndes
- Noen komiteer tildeler gjerne lange stipend. Andre kun korte. Her der det ulik praksis i de forskjellige komiteene. Vi trenger flere lange stipender

Skuda

- Skuda er en bra ordning! Mer penger til SKUDA!
- Idag teller kun utøvende praksis. Skapende kunstnerisk praksis bør telle på samme måte som utøvende praksis.
- Skuda lønner i dag ikke etter skuespillerforbundets tariffavtaler. Det bør de gjøre.

DKS

- Dks fungerer bra
- Dks bør administreres av fylkene og ikke sentralt. Dette gir mangfold.
- Tariff følges ikke av alle, hverken kompanier eller fylker
- Rammeavtalen for dks oppfattes som veiledende av mange aktører i feltet
- Maktbalansen innen Dks: produsentene har faste jobber, kunstnerne er avhengig av disse. Produsentene har for mye makt.

Kulturrådets tildelinger og søknadsprosess

- Kulturrådet tenker kortsiktig og uforutsigbart. Om en ser NKR's tilskuddsordning som en investering i næring er den formålsløs. Her skytes det penger inn i kunstnerskap, som så vilkårlig fjernes året etter. En forutsigbarhet ville være å foretrekke.
- Kunstnere søker fra prosjekt til prosjekt gjennom hele yrkeskarrieren. Erfarne kunstnere kan sånn sett nå som helst mine levebrødet. Erfarne kunstnere bør gis mer kunstnerisk frihet.
- Kan man tenke seg andre måter å vurdere en søknad om midler på? Kan en søke på tidligere kunstnerisk praksis fremfor utopisk fremtidig prosjekt? (vurdere det kunstneriske virket fremfor prosjektbeskrivelse).
- Kunsten er ikke fri nok. Det er høyst uklart og tilfeldig hva slags kunstsyn som ligger til grunn.
- Kulturrådets, og utvalgenes, arbeid bør evalueres eksternt og ikke av NKR selv. Hva med å la riksrevisjonen revidere deres arbeid?

Hvordan ønsker du at scenekunstheltet skal se ut om 5-10 år? Kort beskrivelse.

- Det savnes et helhetlig system for støtte av scenekunst. Hvorfor skal vi støtte scenekunst? For hvem? Og hvem skal kontrollere hvem som får og hvem som ikke får delta i produksjonen av den frie scenekunsten.
- Som scenekunstner på 24 år står man med lua i hånda og ber om penger. Som scenekunstner på 43 år gjør man det samme. Scenekunstnerens arbeidsvilkår er råtøffe.
- Å bli tildelt midler til prosjekt gjennom prosjektbeskrivelse av et «tenkt» prosjekt har sin positive sider og sine store svaktheter.
- Vi trenger tilskuddsordninger der man gjennom erfaring blir tildelt midler til nye prosjekt, ikke kun gjennom prosjektbeskrivelse.
- Vi trenger et system som følger kunstnerskapet og ikke kun gir tilskudd fra prosjekt til prosjekt.

Markedstankgangen som kulturministeren snakker om

- Kulturministeren snakker om kunst som næring. For at dette skal bli mer en festtaler trengs en støtteordning/apparat som kan sette oss i stand til å selge oss inn i det private næringsliv. Det er i dag få arenaer der kunst møter næringsliv. Dette kan det gjøres noe med.
- Det eksisterer i dag i liten grad et «marked» for fri scenekunst utenfor institusjonsteatret og regionteatre. Jeg ønsker meg et «marked» der scenekunstnere kan leve av å «selge» sin kunst og leve av billettinntektene. Det krever imidlertid et svært høyt antall solgte billetter. Jeg blir gjerne med på reisen, men slik ting ser ut i dag er dette en lang reise.